

במדינה

(המשך מעמוד 29)

אחד מפועלי המפעל הערביים בשם כל היתר: "אנו גאים בהתנהגותו המופתית של הפועל סרור פריג". נאמר במכתב. "היא מסמלת את האהוה ושיתוף-הפעולה השוררים בין הפועלים משני העמים. אנו מקווים כי נמשיך לחיות יחד באהוה, וכי ישרור השלום באיזור". הגיב ביכלר: "אותי אישית לא הפליאה

מציד איברהים ליד עיסת הפלסטיק עם סכין ביד

מוצד סייג ליד המערכת לעזרת החבר היהודי

בכלל התנהגותו המופתית של איברהים. לא ציפיתי להתנהגות שונה מהעובדים הערביים שלנו. עובדים אצלנו כמאתיים פועלים ערביים, רובם מכפר קאס הסמוך, ובינם לבין הפועלים היהודיים שררו כל השנים יחסים ידידותיים.

"בכל זאת חיים המכתב את ליבי. נקווה כי משאלתכם לשלום ואהוה תתגשם."

ניצחון הרבנים

על החשפנית

הצעירה היפהפיה, בעלת השיער הבלוני די הגולש והגירזה התמירה, עלתה על המטוס בצעדים איטיים, כשבדורה תינוק, ראשו של התינוק, נח על לחייה, והסתיר את הדמעות שניגרו על פניה.

כך, בשיברון-לב, נסתיים סיפור אהבה ישראלי. בגלל שלטון הדת בישראל, נאל-צה הצעירה להיפרד מבעלה, שבעקבותיו הגיעה לישראל.

בוץ עמוק. עד לפני מספר שנים לא ידעה מרי שורייג, (24) גרמניה פרוטסטנטית, דבר על ישראל. היא היתה בפרנק-פורט, התפרנסה מהופעות חשפנות וריקוד. באחת מהופעותיה, הכירה תייר ישראלי בשם דויד משולם. בין מרי הגרושה לדויד הרווק התפתח רומן, שבסופו החליטה לחר זור יחד עם אהובה לישראל. לפני כן, (המשך בעמוד 36)

יהודים מסרו את

נפשם כדי להציל

ספרי-קודש בגולה

ובישראל מפקידים

אותם רבנים

כנייר ביח-שימוש

א למלא תאוות הצייד של רפי יונש בן ה-25 לא היתה השערוריה מתגלה כלל. באחד ממסעות הצייד שלו, הגיע רפי לחור נידה במושב בני-ציון שבשרון. כך נחשפה ישיבת הרפאים, כנסת השרון. "חיפשתי מקומות מיסתור של חוגלות,"

האיש שהתריע

משה תומר, אחיו הבכור של המשורר בני-ציון תומר, "התרעתי על הנעשה כאן לא פעם ולא פעמיים, והרב לא השיב."

מספר הצייד, "כשלתע, מתוך יצר האקד ליפטוסים והפרדסים סביב, צץ לעיני בית אפור מור. זה היה המקום האחרון שחשבתי למצוא בו בית — לא כביש, לא דרך, לא איש."

"התקרבותי ונכנסתי פנימה. נעצרתי נדי הם. כל המבוא היה מרופד בדפים של ספרי תורה. כשבחנתי אותם מקרוב, התברר שהיו אלה שסיים. ולא סתם שסיים. היו שם ספרים בני 150 שנה. מקהילות ורשא, וילנא, קובנא ואחרות. על כל אחד מספרי הקודש, היה שמו של הגדבן שהעיניקו לשיבה."

"המשכתי לאורך המבוא. נכנסתי לחדר רים. העזובה היתה נוראה. דפי גמרא, כריכות של חומשים, נעליים ישנות, ערימות של צ'קים, גללים ואמצעי-מניעה. הכל בערימות מצחינות, שניראו כמונחות יובליות במקום."

כאיכו

נאציים

ר געתי לסוף המסדרון, ואז היתה זו הפעם הראשונה שתפסתי כיצד נראה פוגרום. החדר שבסוף המבוא היה בית כנסת. ארון הקודש עמד מוסט על צידו. דלת האחת תלויה על צידה. השניה אי-ננה. הפרוכת, שהיתה פעם קטיפה כחולה רקומה זהב, נחה על הריצפה לצד ערימה ענקית של גללי-חמור. ספרים שחורים, שמגודוד לבן מוטבע על כריכתם, היו מפוזרים סביב מחירדים בבלויהם. סלרי תות, תסילין — הכל נראה כאילו קלגסים נאציים רמסו את המקום.

"יצאתי החוצה מתוך המחנק וגלי האבק, בבריכת-מאגר עגולה, בחצר הישיבה הנרששה, בתוך מירודקות מצחינים, בין עשי

השתלמות ספרי נשים בדרג גבוה

בהדרכת אמני התרקות:

יופי אלבו
אלן עמר
ניסן פודליבסקי

תקיים החל מיום 19 בדצמבר 1971

נושאי ההשתלמות:

- ★ צביעת שיער
- ★ תספורות ותסרוקות האופנה החדשה
- ★ תסרוקות גבוהות
- ★ השימוש הנכון בתכשירי שיער

פרטים והרשמה: בית-ספר ניסן, רח' דיזנגוף 119, ת"א. טלפון: 221903. מספר המקומות מוגבל.

צבעי השיער וכל שאר תכשירי השיער שיודגמו — הם ממוצרי "וולרה" הידועים.

פרס למוצא

אזר ליום 13.9.71

נעלמו שני תיקים מדירח:

האחד כצבע שחור והשני חום (עשוי קרמזין) התיקים הנ"ל הכילו מסמכים רבים וכינוהם שקים ושטרות.

כל המסמכים הנ"ל הם בעלי ערך לבעליהם בלבד, וכל המהויק אותם אינו יכול להפיק מהם תועלת כספית. המוצא מתבקש להחזירם תמורת פרס כספי. לפי ערך הממצאים. סודיות מירבית מובטחת.

לפנות בכתב לצבי שרפשטיין, אלכסנדר ינאי 6 תל-אביב, או בטלפון 444407 תל-אביב.

NATIONAL בירושלים:

כתיבה במכונה — חודש!

קורספונדנציה, קצרנות, פנסונות בפיי קוח משרד העבודה: ביה"ס "הפקיד", י. פורמן, בצלאל 18.

ביטוח שנתי לטלוויזיה

— 30 ל"י

כולל מנורת המסך, כולל מיסים

סיגנל

אלקטרוניקה רח' החשמל 5 תל-אביב, טל. 615362, 625459

בעיות ולבטים

בחיי המין

מאת הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

להשיג בחנויות הספרים הגדולות

סוכן בלעדי בישראל כנורי בע"מ פרץ-4ת-א